

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-vară 12 bani
a treia-oară 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se luapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat și la loterie.

„Plasare națională“.

(Ș.) Ce buruiănă e aceasta? O nouă corectură, făcută ideii de stat unitar maghiar, pentru-că cu statul unitar maghiar așa stăm, că Ungurii îl au deocamdată numai în — idee. Întocmai cum își avea și Țiganul din poveste calul, pe seama căruia găsisse pe drumul de feară o — potcoavă.

Maghiarii își au și ei potcoava lor, ideea, și acum nu le mai trebuie decât calul, — statul unitar maghiar. Și ca să-l aibe, dau în ruptul capului după — alte potcoave. Pentru-că la cal, lucrul principal sunt tocmai potcoavele.

La început aflaseră Maghiarii o potcoavă, potrivită și foarte ademenitoare: maghiarisarea cu ori-ce preț a naționalităților nemaghiare din țeară. S'a dovedit însă că potcoava e prea ruginită și nu e de nici un folos; de aceea a fost aruncată deocamdată între vechituri și a fost înlocuită cu altă potcoavă, numită: asimilare.

Nu s'a potrivit însă nici potcoava aceasta pe copita calului, existent încă tot numai în idee, și de aceea au înlocuit-o acum și pe ea cu alta: cu plasarea națională. Din asta trebuie apoi să se nască negreșit calul!

Lui Beksics îi revine meritul de a fi aflat această nouă potcoavă de — cal mort.

Așa a aflat Beksics, — după multă bătaie de cap, — că statul unitar maghiar nu poate fi edificat, decât numai prin o nouă plasare a elementului maghiar printre naționalități.

Și cum dintre naționalități cea mai amenințătoare pentru rassa maghiară e naționalitatea română, plasarea națională Beksics vrea să o facă întâiu printre Românii din Ardeal.

Așa ne-o spune el însuși, în articolul seu, publicat în „Magyar Nemzet” dela 28 Martie.

Cuprinsul articolului e pe scurt următorul:

Avem ținuturi în Ungaria, curat maghiare, și avem ținuturi, în cari Maghiarii formează și până la 75—80 procente din populație. Acestea sunt sigure și fac parte deja din statul unitar maghiar, pentru-că în ele naționalitățile nu au nici o putere.

Avem însă și ținuturi, în cari Maghiarii nu formează nici 50 de procente din populație și aici e necesară — corectura. Ear' corectura trebuie făcută prin o nouă plasare națională. Adecă așa: luăm de unde avem și punem unde nu avem. Punem atâta, ca să avem și acolo ceva peste jumătate, cam 51 de procente, și eată că statul unitar maghiar e — edificat.

Firește, că ținuturile acestea sunt cele din Ardeal, despre cari Beksics zice, că așa cum sunt astăzi, nu dau nici o garanție, că statul unitar maghiar va pute fi clădit și consolidat. Maghiarii din aceste ținuturi nu au cucerit nimica; din contră, au lăsat să fie ei cucerți. De aceea, trebuie întăriți cu elemente nouă, cu Maghiarii veritabili de pe Alföld și de pe câmpiile Hortobaghiului.

Asta e deci noua potcoavă a lui Beksics, devenită necesară, în urma greșelii ce s'a comis din capul locului din partea Maghiarilor, cu ocaziunea ocupării acestei țări.

Beksics găsește anume, că Maghiarii au făcut mare greșală atunci, când intrând în această țeară, și-au ales de vatră permanentă inima țării, ear' la margine au lăsat naționalitățile. Greșala aceasta trebuie deci corectată. Maghiarii trebuie să facă o nouă ocupație, mai corectă națională, de țeară, punând mâna și pe ținuturile locuite de naționalități; va să zică, estinzându-se dela inima țării până la granițe.

Cum? Prin colonizări! Oăci aceasta e calul de bătaie al lui Beksics.

Bun. Să lăsam pe Beksics să alerge după această potcoavă, — tot atât de

problematică și ea ca și celelalte, — în draga lui voe, și să ne oprim la o singură rătăcire din cele multe în cari se află.

E în mare rătăcire Beksics când afirmă, că Maghiarii au făcut greșală, când intrând în țeara aceasta, au ocupat inima țării. Pentru-că de fapt nu greșală, ci act de înaltă prudență și de precauțiune au comis; firește, pentru ei. Șiau Maghiarii foarte bine, că multe horde barbare vor căuta să-și facă intrare în această țeară; și de aceea ne-au lăsat pe noi la margine, ca noi să dăm întâiu piept cu ele!

Primele și cele mai grele lupte noi le-am purtat cu toate elementele străine, și e rușine că Maghiarii nu o știu sau nu vreau să o știe aceasta.

Ear' astăzi, când nu mai avem să ne temem de invasiunile din secolele trecute, bunii nostri compatrioți vreau să ne scoată din moșile noastre, îngrășate cu sângele strămoșilor nostri??

Să poftescă! Am dat piept cu hordele barbare, pentru a-i salva și pe ei, — vom da piept și cu ei, pentru a ne salva moșile noastre. Pentru-că ale noastre sunt; și cel-ce se atinge de ele, fie ori-și-cine, va fi lovit la măr!

Să o știe aceasta Beksics și toți semenii sei!

Sibiu, 4 Aprilie n.

La Viena. Ministrul-președinte Széll și ministrul de finanțe Lukács pleacă astăzi la Viena pentru a lua parte la consiliul de coroană ce se va ține acolo mâine. În consiliu se va stabili bugetul speșelor pentru anul ce vine și se va ține termenul pentru convocarea delegațiilor. Tot cu această ocaziune va depune jurământul de fidelitate noul ministru maghiar de pe lângă Maj. Sa, contele Szécsenyi Gyula.

Din parlament. În ședința de ieri a dietei maghiare s'a votat bugetul, în a treia cetire. Ministrul de comerț Hegedűs a răspuns la trei interpelări, ce i-s-au fost adresat mai de demult, ear' prim-ministrul Széll a propus, ca dieta să iee vacanțe de sărbători și să nu țină ședința până la 24 Aprilie, când sesiunea va fi închisă și se va deschide imediat noua sesiune. Propunerea s'a primit și ședința s'a încheiat.

O palmă simfioare a primit tribunalul maghiar din Pojon. Autoritatea militară din Sopron îi adresase o recercare, scrisă nemțește, pe care tribunalul însă n'a voit să o accepte, ci a telegrafat militarilor din Sopron să scrie — ungurește. Casul a fost denunțat Arhiducelui Friedrich, care l'a adus la cunoștința ministrului de honvezi; acesta l'a comunicat ministrului de justiție, ear' ministrul de justiție a adresat un aspru și dojenitor ordin tribunalului din Pojon, impunându-i să primească acte nemțești dela autoritățile militare, pentru-că e dator să le primească! Ei; v'a trebuit palma onorabililor??

Sunt prea mulți. Ori-cât de drag le-ar fi eghemonilor nostri de frații lor de cruce din neamul lui Israel, totuși li-se pare și lor că sunt prea mulți pentru țeara aceasta. Eată de unde deducem: Zilele trecute scriau gazetele maghiare, că Evreii din România persecutați fiind încep să treacă în Ardeal, căutându-și aci o nouă patrie. Astăzi earăși ne aduc știrea, că ministrul de interne a adresat aspru ordinățiune autorităților publice dela frontiere, făcându-le de datorință să nu permită intrarea în țeară a oamenilor lipsiți de mijloace. Cu alte cuvinte, să nu lase să intre în țeară Evreii luați la goană din România. Bine, dle Széll, dar ce va zice Rothschild și alianța israelită??

Nouele prigoniri în chestia Iancu.

Procesele „Tribunei“.

Procesul dlui Ioan Scurtu. — Alte procese. — Tineri luafți la goană.

Impăcare?...

Câtă ironie a fatalității! Deoparte, unii politicieni de-ai nostri, mai mult temerari decât naivi, se deprind earăși în agitarea fantomei de „impăcare cu Maghiarii”, idee care a putut face „progrese mari” numai în imaginația speculativă a acelor politicieni. De altă parte, acei cu cari ar fi vorba să ne „impăcăm” se deprind earăși, cu zelul cel mai febril, în aranjarea unei serii de sëlbatice prigoniri împotriva noastră, menite a ne arăta că adevărată care duce la... „impăcare”.

Și cum cei-ce se aseamănă — se adună, unii și alții, politicienii nostri pacificatori alătură de răboinicii nostri adversari naturali, par' a-și fi dat mâna și a se fi constituit într-o suspectă tovrășie politică.

Scopul acestei tovrășii, ni-se manifestă evident: subminarea țării noastre naționale, deoparte prin amăgiri dulci preparate de preținși oameni luminăți deghisați în binevoitori ai nostri, de altă parte prin goane barbare puse la cale de cătră fășii nostri vrășmași.

Este o situație și grea și primejdioasă pentru neamul nostru. Însă, nu ne temem. Sântem noi „omânii” și prea isteți pentru a pute fi trași pe sfoară cu vechile „diplomătenii” cusute cu fir alb și prea decisi pentru a fi terorizați de prigoanele, ce se îndreaptă în contra noastră.

Astfel, în loc de-a ne găsi „impăcați” cu Maghiarii, ne găsim împăcați de-a binele cu conștiința noastră națională!

Procesul dlui I. Scurtu.

Despre procesul de presă intentat ținutului nostru luptător ni-se comunică dela Cluj următoarele detaluri:

Ascultarea acusatului s'a făcut din partea judecătorului de instrucție Gocs și a ținut dela orele 9 dim. până pe la orele 12 $\frac{1}{2}$.

Dintru început, dl Scurtu a declarat judecătorului, că deși posedă limba maghiară, va vorbi exclusiv românește, usând de dreptul seu de limbă garantat în lege.

Insistând judecătorul pentru limba maghiară, acusatul îi răspunde:

Dacă d-voastră vă lăudați că voiți să asigurați respectul față de legile țării, deși înșiv n'aveți respect decât pentru unele legi, cu preferință pentru acele ale codului penal pe care mereu îl intervertiți, — eu vreau să probez respect față de toate legile țării, deci și față cu legea de naționalitate, cu care vă place să parađați în — străinătate!

Ne mai având ce obiecționa judecătorul, care știe ceva românește, fu nevoit să admită interogatorul românesc și să devină însuși și interpret, după-ce a refuzat să invite pe interpretul român al tribunalului.

După acestea, judecătorul dote cetire propunerii de aculare redactată din partea procuraturii reg. din Cluj și basată pe o droaie de §§-i (258, 259, 261, 262 și 270, punct 2).

Dl Scurtu e acusat: de a fi ofensat și calumniat — un slujbaș politic, în activitatea sa oficială!

La interogator, acusatul declară că recunoaște de al seu articolul și poesia învințită și primește răspunderea pentru fiecare cuvânt. Ține să lămurească însă, că n'a voit să insulte sau calumnieze și nici n'a calumniat sau insultat pe subprocurorul Lázár, ci numai i-a caracterizat caracterul și a apreciat

după merit procedul lui prin care a abuzat de puterea sa oficială și a compromis justiția.

Întrebat că ce l'a îndemnat să scrie articolul, dl Scurtu răspunde cam următoarele:

Fiindcă prin atitudinea sa subprocurorul Lázár a îndrăznit să insulte idealul unui popor și prototipul celei mai desăvârșite iubiri de patrie și al celui mai curat sentiment dinastic, ear' prin aceasta a insultat întreg poporul român și sentimentul dinastic însuși, — eu am scris în interes public, voinđ să atrag atenția ministrului de justiție la datoria sa de-a da satisfacție cuvenită poporului român și sentimentului dinastic, administrând culpabilului o pedeapsă esemplară. Am scris și din motiv subiectiv, ca Român insultat și eu de acel conte.

— Ear' dacă el s'a simțit ofensat — intru-cât poate fi ofensat un ofensat de om — am așteptat să-și ceară și i-aș fi dat satisfacție cu arma, dar' nu trebuia să recurgă la acea justiție pe care a compromis-o.

Pe urmă, ca să dovedească adevărul celor scrise, acusatul a dat probe tari și a cerut să fie ascultați o mulțime de martori și să i-se procure mai multe probe oficiale.

Ca martori: Rubin Patița, avocat, Dr. St. C. Pop, Dr. E. Dăianu, Silvestru Moldovan cari au asistat la săvârșirea insultei în Alba-Iulia; Ajtai R. Albert, redactorul-șef al ziarului clujan „Magyar Polgár”, care a publicat discursul lui Lázár; baronul Bánffy Dezső, Dr. Aurel Muntean, Ifj. Veilgersberg Leo, redactor la „Pester Lloyd”, autorul articolului din „A hét”, Iosif St. Șulufiu, Albert Fritsch, — asupra idealității lui Iancu.

A mai cerut acusatul să i-se procure dosarul procesului Iancu; dosarul procesului contesei Lázár Eszter (dela tribunalul din Mureș-Oșorhei); „Wiener Zeitung” pe 1848—1853, cu răspunsurile M. Sale la deputațiile române, în cari era și Iancu; și din „Országos levéltár” rescriptul guvernului Ardealului prințul Schwartzenberg cătră Iancu, în cari se exprimă înalta recunoștință a M. Sale.

A mai alăturat acusatul la dovezi recursul dlui Dr. A. Frâncu și a înșinuat cartea lui Jancsó Benedek și câteva ziare ungurești.

Judecătorul a cerut motivarea tuturor probelor și după-ce i-s'a dat complet, a trebuit să le admită.

De altfel, usând de dreptul seu, acusatul a înșinuat recurs contra punerii sub acuză.

Alte procese.

După-cum aflăm, — și am anunțat și ieri, — sunt improcesuate și alte câteva articole și apeluri în chestia Iancu, publicate în „Tribuna”.

Dosarul proceselor dă un norman de acte.

Tinerimea prigonită.

Goanele se încep acum și în timpul științei.

După-cum ni-se scrie la universitatea din Cluj, sunt citați pe mâne în cauze disciplinare studenții G. Novacovici, C. Steer, I. Scurtu, I. Moga și L. Domide.

Ce o mai fi și asta?

Atragem atențiunea cetitorilor asupra interesantului articol de pe pag. II, intitulat „Din ce în ce mai turbată”, scris de neobositul apărător al cauzei române, dl V. A. Urechid.

Istoria politicei.

— După Sir Frederick Pollock —

T. V. Păcățian.

I.

Originea politicei și a scrutării științifice în filosofia greacă.

(Urmare).

Proprietatea particulară, aranjată în mod just, leagă avantajile comunismului de avantajile plăcerii individuale. Înalțul și adevăratul comunism al omului din societate se află esprimaț în proverbul englez: „Friends' good are common”, ceea-ce înseamnă: „bunul prietenului e bun comun”.

Menținerea și promovarea unei stări de nobilă amicitie, în care oamenii dau și primesc reciproc bunuri lumești, așa, că proprietatea separată formează un drept, aflător în folosință comună: asta e problema mare socială pe care comunismul nu o vede și pe care adevăratul bărbat de stat are să i-o scrie pe steag.

— Ațară de aceasta, plăcerea noastră asupra unui lucru se mărește fără măsură dacă lucrul formează proprietatea noastră. Și eu sânt de convingerea, că amorul propriu individual nu e ceva întempletor, ci e adânc înrădăcinat în natură. — zice mai departe Aristotel.

În cele-ce urmează, Aristotel dovedește, că acuzările cari formează și astăzi armamentul comuniștilor, nu stau în raporturi indispensabile cu existența proprietății private. Ear' în cursul criticei sale repetăste admoniația, că statul n'are să fie privit numai ca o familie mărită, sau ca o învoială între indivizii independenți și cei aflători în condițiuni analoge, ci mai mult ca organism compus din diferite părțile, în care toate părțile lucrează împreună și fiecare din ele se potrivește perfect de bine tocmai pentru misiunea ce o are.

În același mod tratează Aristotel și tema despre egala împărțire a proprietății între cetățeni (o teorie pe atunci destul de mult respectată) prinzând chestia dela rădăcină, astfel: planurile, în sine luate ideale, duse la îndeplinire, ar deveni în curând ilusorii, prin schimbarea de raporturi, provocată de nașteri și de casuri de deces; ear' chestia împărțirii bunurilor ar pute fi rezolvată numai după rezolvarea chestiei a doua, adecă: a populației, provocată de chestia întâiu. Mai departe, o egalitate absolută nu are nici un rost. Oăci, ce folos de es. de o sărăcie egală? Și tot așa nu ne-am vedea ajunși la fîntă, dacă am pute preciza esact și am pute preda fiecăruia părțioara sa rațională și suficientă.

— E de mai mare importanță egalarea trebuințelor omenești, decât cuprinsul egalității dorite, — zice Aristotel.

Am adus și exemplul acesta despre adâncul și pregnantul mod de cugetare și esprimare al lui Aristotel. Desconsiderarea cuvintelor sale a nimicit multe prospecte lucitoare. Pentru scopul nostru n'ar fi lucru practic să intrăm în amănuntele tratatelor aristotelice, asupra constituțiunilor ideale și faptice.

E suficientă espunerea imaginației generale despre metoda sa de a critica.

Cu atât mai puțin vom urmări pe măiestrul Aristotel în partea specială a opului seu, în care se tratează despre statul-model și despre formele posibile de guvernare. Un cuvânt mai avem însă de spus asupra restului din partea generală a opului seu. Cartea a treia a „Politicei” se mai ocupă și cu chestii de introducere. Precisează terminologia generală și împărțirea formelor de guvernare (cari, bine să ni-o notăm, sânt încă și astăzi în us) și se termină cu o discuție, care corespunde discuziei purtate asupra teoriei moderne, așa numită despre suveranitate.

O întrebare, scoasă din întregul, este următoarea: »Ce înțelegem sub cetățean? Cine e cetățean în sensul strict al cuvântului?»

Aristotel definează pe cetățeanul deservit ca pe un îndreptățit participant la legislatură, la administrație și la justiție.

Definiția corespunde cu esactitate uimitoare concepției vechi engleze, și aproape exact și concepțiilor moderne, asupra libertăților politice în state constituționale, cu toate că nici Aristotel și nici alt om din multe secole următoare lui nu s'a gândit la forma îndreptă a puterii legislative, care residă în dreptul de a trimite reprezentanți pentru formarea unei puteri legislative. Nu s'a gândit deci la reprezentanța populară.

După concepția grecească, mărimea statului avea să fie limitată de numărul cetățenilor, cari de fapt puteau să iie parte activă la rezolvarea chestiilor publice.

Babilonul era încunjurat cu zid puternic și totuși nu era oraș în înțeles grecesc; pentru că nu e oraș acela, care dinprece ost poate fi cucerit de inamic, ear' cei din vestul orașului abia peste câteva zile aud știrea despre tristul eveniment.

Când însă împrejurarea locală lipsește, ce anume dovedește existența unui stat? (Va urma).

Din ce în ce mai turbați!

Gubernanții dela Budapesta au scotit că prin tiranie, prin legi barbare, prin chibedovuri (grădini de copii), prin corupțiune și amenințări, schimbând numele oamenilor, vor ajunge să facă din populația română a Ardealului și a Bănătuului o populație maghiară.

Mai mulți ani de practică a acestui regim i-a convins că socoteala lor de acasă nu s'a potrivit cu cea din țară: Românii a rămas tot Român, a suferit impilări, nedreptăți, temnițe, ștrefui, batjocure... și a continuat să se numească cu numele lui creștinesc și românesc și și-a grăit și iubit limba de naștere și, încrezător în dreptatea lui Dumnezeu, el l-a adorat în bisericile sale în limba strămoșească, cu ritualul cultului la care aparține.

Neresistență n'au întâlnit șovinismul dela Budapesta, decât dela câțiva răstăciți ai neamului românesc, dela câțiva »Juda», cari, corupți prin bani, onoruri (?), și slujbe, și-au maghiarizat numele și au încetat de a avea, cum se zice peste munți, »buză românească», adică de a-și mai grăi dulcea limbă a străbunilor. În ce turmă nu sînt, durere, oi rîioase!

Dar' vîzînd puținul lor câștig din introducerea în sinul națiunii maghiare a unor elemente atât de neonest, miserabile, guvernării dela Budapesta, dacă nu erau împinși de fanatism șovinist, ar fi trebuit să se convingă că este mai profitabilă pentru statul maghiar o națiune cu buză române, dar' cu inima alipită de acest stat, decât să și-o facă dușmană și să se mulțumească cu alipirea de națiunea maghiară numai a »smapanilor», cari, pe calea corupțiunii, au devenit »maghiari emberi».

Cumînțenia însă nu are reședință în Budapesta! În loc de a schimba o

tactică constatată greșită; în loc de a relua politica de stat a marilor lor șefi din 1848 și a face adecă din națiunea română, respectată și egal îndreptățită, un factor puternic și sincer consolidator statului maghiar, șovinismul budapestan au turbat din ce în ce mai mult. Au convenit dinșii, că foarte mic este rezultatul dobândit până astăzi prin sistemul urmării de maghiarizare al națiunii române și au ținut și în sfat zilnic, doar' vor afla mai eficace metode ca să-și realizeze neînțeleptul, nebunul plan de maghiarizare. Astfel, ei vor să recurgă la noua mijloace, cari de cari mai drastice în socoteala lor, mai turbate, după-cum avem noi dreptul de a le califica.

Ne propunem a denunța opiniunii publice cinstite a Europei, rînd pe rînd acele nouă născocite mijloace ale șovinismului maghiar, dela care mijloace se speră la Budapesta nimicirea națiunilor etero-etnice din Transilvania, Bănat și Ungaria.

Dintre acele mijloace, încercate ori în ajunul de a se încerca, sînt câteva de care ne simțim obligați a ne ocupa și în presa noastră națională.

Astăzi venim a denunța un nou simptom de turbare a regimului maghiar. Acesta urmărește planul, absurd pe cât și de monstruos, de a face din limba maghiară limbă de cult bisericilor națiunilor de altă limbă decât cea maghiară! A găsit chiar regimul dela Pesta printre Ruteni câțiva inconștienți, de nu mișei conștienți, cari se declară doritori de a avea limba maghiară în biserică lor. Pe această, profitînd de sîrbările iubitoare dela Roma din anul acesta, gîndia guvernul unguresc să-i introducă la Papa, ca ei să-i ceară decretarea introducerii limbii maghiare ca limbă de cult în biserică rutenă. Odată dobândit acest rezultat, șovinismul maghiar spera că nu va fi departe ziua în care și în biserică română-unită se va fi făcut aceeași profanațiune.

Și aci socoteala din țirg a eșit altă decât cea de acasă: scaunul papal a înțeles că dorința pelerinilor ruteni veniți la Roma pe cheltuiala bugetului unguresc, nu era dorința națiunii rutene, ci a câtorva descreșerați corupți și de aceea și-a zis: »non possumus!».

Foc și vîpaie varsă zările șovine din Ungaria din cauza neisbîndei cu Rutenii, cărora Sf. Papa nu le-a permis urmărirea de scopuri politice, și acum toată turbarea lor o îndreaptă asupra Românilor, asupra Metropolitului Mihályi, zicînd că acesta a intrigat la Roma și la cercurile bisericesti rutene dela Lemberg, ca să paralizeze acțiunea șovinismului maghiar pe lângă sf. scaun. Ziarul »Unirea» din Blaj, de ordin atît de pacinic și de potolît, este indignat de stupidele acușări aduse Metropolitului.

A doua parte a campaniei maghiare este îndreptată în contra bisericilor unite române. Credincioșii acestei biserici, la chemarea sf. pîrînte pentru sîrbarea iubitoră dela Roma, au hotărît să meargă și ei în număr cît mai mare la acest pelerinaj. Ziarele șovine cearcă să împingă guvernul lor dela Budapesta de a împedea pe Români să meargă la Roma, zicînd că Românii urmăresc scopuri politice mergînd acolo. »Magyar Szó» califică această călătorie de »fășă răscolată contra ideii de stat maghiar, contra națiunii maghiare».

Cu mintea pironită asupra memorabilei sîrbări românești din Octomvrie anul trecut dela columna lui Traian, zările șovine maghiare ar vrea ca Românii din Ungaria să nu-și mai împotîpezze, la isvoarele pure ale latinității, conștiența lor națională. Și mai este și

teamă ce au, că peregrinii români, de altă trîmpă decât Rutenii, se vor declara contrarii introducerii în biserică a liturghiei maghiare.

Am vrea să vedem și aceasta că guvernării dela Pesta să împedea pe creștinii români dela un pelerinaj pe care îl vor realiza toate popoarele catolice ori unite cu biserică Romei. Cum? Vor pute merge la Roma peregrini maghiari catolici la 24 Aprilie viitor, avînd în frunte pe primatul lor, și Metropolitului Mihályi cu păstoriții sei nu-i va fi permis aceasta? Până acolo nu cred că va ajunge rabiarea șovinismului.

Ori vor merge la Roma Românii din Ardeal ca să răspundă chemării marelui pontific, sau nu vor merge; credem că pentru șovinismul maghiar, rezultatul va fi același; Românii uniti nu vor primi liturgia maghiară în biserică lor, ciar dacă ar trebui să se despartă de scaunul papal, cînd acesta, ceea ce nu credem, ar deveni generalul de maghiarizare al guvernului unguresc.

Dar' mai este teama șovinismului că, mergînd Românii peregrini la Roma, ei nu vor neglige de a se închina și la marelui lor monument național: Columna lui Traian. Dacă șovinismul maghiar ar fi cît de puțin cominit, el ne-ar trimite pe noi, toți Românii cîți mai des să ne întărim conștiența latină în cetatea eternă a latinității, căci numai așa ne va sustrage dela influențele slavismului cîmpitrop. Pe cît timp Românii vor rămîne latini, insulă etero-etnică în mijlocul oceanului slav, ei sînt naturalul sprigin al Maghiarilor, ceeaaltă insulă etnică din oceanul slav și german. Numai uniți putem afla salvare și unii și alții...

Dar' de giaba toacă popa pentru baba surdă! Șovinismul maghiar nu vede decât stupidul concept de stat unitar maghiar. De aceea, nu m'aș mira să aud mîne poimîne că Românii nu vor fi îngăduiți să-și facă pelerinajul la Roma...

Ei, și? Am stat 1800 de ani fără a ne mai întoarce la patria mamă și am rămas totuși Români, cu conștiență deplină latină... Giaba, cu asemenea metode nu vor maghiariza descendenții lui Arpád pe descendenții lui Traian.

V. A. Urechii.

Uniunea interparlamentară.

Anunțasem după zările ungurești că contele Apponyi, președintele grupului parlamentar maghiar provoacă din răspuneri pe parlamentarii unguri să meargă în număr cît mai mare la Paris, sub pretest că Românii au de gînd să pună acolo în desbateri chestiunea Românilor din Ungaria. Dl. V. A. Urechii, președintele grupului parlamentar român, întrebînd, dacă afirmațiunea aceasta a dlui contele Apponyi este întemeiată, a răspuns, că deputații și senatorii români cari vor merge la conferința interparlamentară din August a. c., la Paris, vor veghea deapropo ca și în conferințele anterioare spre a împedea răspîndirea a ori-ce calumnii la adresa Românilor de pretutindeni, de cîtră grupul maghiar, dar' chestiunea în sine însuși nu o vor aduce decât de vor fi provocați de șovinismul maghiar. De vor tăce... filosofi vor rămîne! De nu, Românii din conferința interparlamentară își vor face datoria pe deplin.

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Lupta dela Karee.

Se vestește din Bloemfontein Agenției Reuter, că în lupta dela Karee, Burii au resistat timp de trei ore întîinînd un foc violent pe întreaga linie. Au așezat un tun pe un mic deal, de unde au bombardat cu eficacitate pe Englezi. Infanteria engleză înainta spre centrul Burilor făcîndu-și prizonieri. Cavaleria debordă peste cele două aripi ale Burilor, care se retraseră ridicînd morții și răniții.

Se dau următoarele amănunte despre lupta aceasta dela Karee:

Siding, poziția Burilor era foarte întărită. Vrășmașul n'a putut fi alungat decât grație mișcării de încunjurare a generalului French și colonelului Legallais.

Brigada Legallais a dat piept chiar dela început cu Burii și forță puțin câte puțin flancul stîng al vrășmașului, care se retrase spre centru unde găsîră un teren favorabil și au putut să reziste.

Colonelul Legallais n'a reușit decât spre seară, ca să alunge pe vrășmaș. Generalul French înaintă în cîmpie puțin după începerea luptei, făcînd un ocol mare pe la spatele vrășmașului, însă nu puțin se termină mișcarea sa de încunjurare fără să fie zărit de Burii cari se retraseră la poziția unde se aflau forțele principale ale Burilor cu patru tunuri.

Această poziție a fost mai tîrziu bombardată de generalul French și Burii fură alungați printr-un atac de infanterie care avu loc la orele 12 dimineață. Regimentul Norfolk deschise lupta, luă contra-forturile și sui dealul, unde s'a dat o luptă crîncenă. Un alt regiment ocupă dreapta dealului și tunurile transportate pe deal deschiseră un foc violent în contra Burilor. Restul divisei Tucker înaintă pe cîmpie și a fost bombardat cu eficacitate de cîtră vrășmaș. La orele 4, trupele engleze înaintară în mod simultan și ocupară pozițiile vrășmașului.

Trupă engleză captivă.

Burii au raportat o învingere lângă rîul Modder, luînd în captivitate o considerabilă trupă engleză. Depeșele anunță, că oastea engleză aflătoare în Maseru, sub comanda generalului Broadwood, atacată de Buri, s'a retras pînă la Thabanebu și în întunecimea nopții s'au retras pînă lângă rîul Modder, vîndu-și fortifica poziția. În zori de zi însă au fost atacați vehement de cîtră Buri și aume din partea din cîtrău nu se așteptau. Englezii se apărău spre o linie nordică, pe cînd Burii i-au atacat dela sud. Generalul Broadwood, ca să se apere a trimis partea cea mai mare înainte, ear' el cu o parte voia să acopere retragerea.

Oastea trimisă înainte, sosind în alvia seacă a unui rîu, a fost încunjurată de toate părțile de Buri, cari erau ascunși în apropiere. Englezii au voit să rupă cordonul impresurător, dar' convingîndu-se că e imposibil, în curînd au capitulat. Perderea Englezilor e 350 de oameni, dintre cari 250 sînt captivi, cîștînd în mînile Burilor și 7 tunuri și 18 caré cu muniție.

Roberts aflînd despre aceasta a trimis alte trupe, sub comanda lui Colville, să ia la goană pe Buri, dar rezultatul acestei expediții nu e cunoscut.

În genere Burii pășesc tot mai agresiv, ceea ce neliniștește de nou pe Englezi.

Presă rusească și Burii.

Ziarele din Rusia continuă a manifesta o conduită favorabilă Burilor. Vorbind de situația în Africa-de-sud »Le Journal» de S. Petersburg, spune, că oamenii politici, cari au de scop provocarea unui răsboiu de rase în Africa-de-sud, au o sarcină grea înainte de stăpînirea completă a unei rase asupra alteia.

Cîteva ziare afirmă, că Transvaalul era gata la un răsboiu încă de mult. Transvaalul ar avé de gînd să espulzeze pe Englezii din Africa-de-sud. În ori-ce cas, dl. Krüger n'a luat măsuri pentru apărarea Transvaalului decât după invasiunea lui Jameson. Dl. Krüger a făcut pregătirile militare dictate de prudență, și a vîzînd și avusesse dreptate cînd a pus armata națională în condițiile cerute pentru a rezista Englezilor.

Din toată lumea.

Bulgaria și Rusia.

»Polit. Correspondenz» din Viena e informată din Sofia, că știrile despre o preținsă convenție între Bulgaria și Rusia sînt invențiuni. Totul se reduce la regularea chestiilor financiare cam zdruncinate ale Bulgari.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

4 Aprilie.

1849. Comisarul Csányi dă din Cluj o proclamație, confirmînd amnestia publicată de Bem, excepționînd numai pe aceia, cari au ținut cu »dușmanul» și s'au depărtat cu el. — Totodată sechestrează averile comunelor săsești, cari »totdeauna pentru vîtmarea unității Ungariei» s'ar fi folosit.

— La Alba-Iulia, armata din cetate a făcut o nouă năvală asupra armatei ungurești dela Partoș.

5 Aprilie.

1849. În Sebeșul-săseșc mare ceremonie. Németh, ca delegat al ministrului de răsboiu a predat lui Bem »crucia de onoare». Delegatul a sărutat mîna lui Bem. Acesta trimite dietei din Dobrița vorba »să facă ori-ce numai să nu se împace cu casa habsburgică».

Cronica zilei.

Sibiu, 4 Aprilie n. 1900.

Memento. 5 Aprilie: Aleg. dep. din cler la sinodul eparchiei Aradului, teritoriul cons. din Oradea-mare.

7 Aprilie: Despărțimîntul Sibiu al reun. inv. gr.-cat. din arhidieceză, adunare generală.

12 Aprilie: Alegerea deputaților din cler la sinodul diecesei Aradului, teritoriul cons. din Arad. — Concurs de medic în cercul Ighiu-lui (pretura Magyar-Igen).

13 Aprilie: Concurs de notar cercul în Oieșdea, pretura Ighiu (Magyar-Igen).

Autografe regale lui De Gubernatis. M. Sa Regele Carol a trimis dlui V. A. Urechii un autograf pentru albumul pe care damele italiene și străine îl vor oferi contelui De Gubernatis la 19 Aprilie cu prilejul iubileului seu de 60 ani de viață. Se crede că M. Sa Regina încă va trimite un autograf.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

„Povestea banilor de aur“.

— Scrisă de Aurel Al. Al. Dorna și citită la Ateneul român în seara zilei de 16 Febr. 1900. —

(Urmare și fine).

Pe o margine a țării aceleia curgea un rîu mare, ale cărei ape veniau de departe, de foarte departe. Pe undele rîului aceleia, purtată de vînturi sau de înșeși vrerea lui Dumnezeu s'a dus pînă la isvorul lui, faima vrăjei zînei cea bună și a auzit-o un Craiu de acolo, vîlstar din vîlstar de viță împărătească, și cum or fi cîntat valurile frumusea vrăjei, și cum or fi șoptit undele mîndrește plaurilor pe cari aveau să le străbată, și cum l-or fi ademinit pe Craiul cel tînăr, că numai ce și-a lăsat pămîntul și casa și a purces de-alungul apei, tot de-alungul, pînă-ce a dat de țeara cu vraja.

Freameț lung a fost în codri, au murmurat altfel apele și din plaiu în plaiu, din cîmp în cîmp a rîsunat parcă pasul pe care l-a făcut atîntu pe pămîntul țerei aceleia Craiul care-i aducea cu dînsul, în dar, strălucirea strămoșilor împărătești din veacuri nenumărate adunată.

Și a venit Craiul, și străin și de departe s'a închinat țerei aceleia și țeara întregă s'a închinat lui și el a priceput gopitul codrilor și murmurul apelor și

vrerea neamului toată și neamul l'a primit ca pe al lui și una a făcut cu dînsul în vremi de restrînte și de fericire și n'a mai fost decât unul gîndul neamului și gîndul Craiului.

Cununa zînei a găsit-o.

Până să ajungă la dînsa a trebuit însă crîncenă luptă cu vrășmașii. S'a stropit cu sînge de-al voinicilor neamului cununa cea de oțel a zînei, s'a călît din nou oțelul ei în jarul răsboiului, și au plîns mume pe feciori, și multe suflete s'au stîns între păgîni și totuși vraja zînei a fost vrăjă.

Atunci cînd neamul a pus pe capul Craiului — Craiul ei acum — cununa cea vrăjită, s'au șters lacrimile ca și cînd n'ar mai fi fost, s'au încetat suspinele, căci se făcuse ziua nouă pentru neamul acela, căci i-se luminase vîzul la soare, căci era strălucitoare cununa și picăturile de sînge de pe dînsa schințeau ca nestimate și unul a fost strigătul tuturor piepturilor: SENE TRĂEASCĂ!

Și vraja a fost vrăjă. Inel de inel s'au aninat la gâtul țerei aceleia — țeară care își găsisse acum o altă zîină s'o ocootească — ca o salbă, strălucire după strălucire și mîndră între mîndrele toate a cerut lumii partea ei de cîinst și lumea i'a dat-o.

La un alt isvor de apă, între creștetele munților cari păstraseră în vremurile de restrînte curajia și obârșia neamului, între codrii cari li tănuiseră sufletul, acolo unde priveghetorile asomnaseră doinele, acolo unde vulturii priveghiaseră asupra faimei și vitejiei neamului, a răsărit mai apoi în țeara aceea un palat mîndru de care povestea nu spune că era cu totul și cu totul de aur,

dar' spune că ajunsese locul de întîlnire a paserilor și al freamîntului de codru, al murmurului apelor și al adierei vîntului de tăceat cu toți și cu toate, adunate la olaltă, ca să asculte glas de Crăiasă cîntîndu-și dorurile și odorul, cîntîndu-și neamul și țeara, neamul cel cu copii voinici, țeara cea atît de plină de mîndrețe.

Și a fost să fie, ca acolo unde pămîntul era mai sfînt pentru neam, să trimită Dumnezeu odată noroc nou. Craiu nou a fost dăruit vîlstarilor crăiești și nu lor, ci neamului, și nici neamului, ci țerei, căci între Craiul cel nou și țeară se legase legătura unei legi și a unei credințe, legea cea veche și credința cea strămoșească a neamului.

A crescut Craiul cel mic așa cum cresc voinicii. A crescut Craiul cel nou cu din nădejdea țerei și a neamului aceleia, a crescut și dacă într-o vreme vîntul l-a dus pînă la margine de prăpastie, nădejdea toată a neamului s'a sbuciumat și n'a rămas inimă care să nu se umilească și n'a rămas rugăciune care să nu se înalte Domnului și a fost un singur gînd și glas în toată țeara aceea, pornit pînă în afundul cerurilor, de a făcut să se îndure Pronia, de l'au smuls sufletul din ghiarele celei mai neîndurate scorpil, sufletul pe care neamul întreg pusesse stăpînire.

Și în învierea care umple inimile ce s'au rugat cu credință și în nădejdea pe care rugăciunea ascultată o înalță sus deasupra adîncului primejdiei ocolite, neamul acela a vîzînd pe fruntea Craiului cel nou lumina de pe frunțile celor aleși, a vîzînd strălucindu-i deasupra capului steaua norocului, talismanul cu din puterea căruia dorile

neamului toate aveau să se împlinească, nîsuina lui cîtră mîrire și slavă să găsească și mai strălucită faptă.

Avusesse neamul acela pe vremuri Crai stăpînitori cari pentru preamărirea biruințelor fie împotriva vrășmașilor, fie împotriva sorșii, în aventuri de înălțare sufletească, își jertfise comorile alîndă truștile și sufleteștile rîni ale obidatului neam. Învățătoare pîlde stăteau pe pămîntul țerei aceleia altarele închinat Dumnezeuului biruinței, adăposturile hărăzite nevoiașilor și nu mai pe jos a stat bătrînul Craiu care stăpînea acum în țeară și peste neamul acela, și denumele lui — cum odinioară de faima vitejiei lui legase slava cea nouă a neamului — legase strălucitoare fapte.

Fapt din fapt, sînge din sînge creăsc altoit în pămîntul care de pe veacuri numai bunilor și dreptilor se netezea, în pămîntul dintr'al cărui răscol de-apururi răsărise fapta cea bună și sîmînța cea sănătoasă, ce putea sta în sufletul și în mintea Craiului cel nou alta decât pilda înșămînțată a strămoșilor lui și ai neamului care îl înfiase?

Și n'a trecut mult și aspru vînt de neove a suflat peste holdele cele pururea mînoase ale țerei aceleia, și desnădejdei care nu mult mai avea pînă să se întroneze în sufletul neamului, stăvilă s'a pus — cine?

Soracii și bătuții de soarte au trimis solie la Craiul lor, solie de milostivire, solie ca dela fii la tată, și dacă Craiul a ascultat jalea copilor lui și dacă inima i'a fost înălțată de durerea durerei lor, jalea a găsit rîsunet în sufletul Craiului celui nou, copulului care de abia știa să despartă binele de rău

și durerea de bucurie, și fără să stee în cumpănă și fără a și se judece fapta, a pus averea lui toată: doi bani de aur, în mîna celor nevoiași.

Va fi trecut în mintea lui icoana celor ce suferau departe, se va fi vîzînd pe el bogat, atît de bogat — cu doi bani de aur avere — și inima li va fi spus: »Dă-o, dă-o celor săraci», și faptul a urmat inimei, cum inima urmăse cugetului, cum cugetul urmăse sufletului, și a dat-o.

Precum milostivirea cerurilor pururea a fost hotărîtă de sufletele cele curate, a stat fapta Craiului cel nou stăvilă mîrîrî desnădejdei neamului, au fost banii cei de aur răscomptătorii îndurării cerului, a fost și a rămas Craiul cel nou legătura cea binecuvîntată dintre neam și soarte de s'a împeștrît pe vecie legătura dintre sufletul copilului cu sufletul neamului, al țerei din poveste.

Și povestea se sfîrșește aci.

Și acum, povestea aceasta, ca să fie poveste trebuie să cuprîndă într'însa, ca într'un simbul, folosul ascultătorului. Folosul e să se știe că: dacă vovozii de pe vremuri se despoiau de averi, ca să ajute neam și țeară, ca de pe vremi și azi, vîlstar din vîlstar de împărăți, copii azi — vovozii mîne, sînt una cu fericirile și durerile țerei și țeara trebuie să fie mîndră și neamul trebuie să fie mîndru ca coroana cea fîrîrită din sângele copilor lui prinde azi strălucire nouă, și glorie și slavă nouă se pregătește împrejurul ei.

Iubileul „Societății geografice“. La 15/28 Iunie își va sărbători jubileul de 25 ani „Societatea geografică“ din București. Cu ocazia compatriotului nostru *Emil Racoviță*, celebrul explorator la polul sudic, va fi o conferință asupra sărbătoririi acesteia.

La sărbări va asista Regele și Prințul moștenitor, toți miniștrii și membrii „Academiei“, profesorii universitari, etc.

Concurs bisericesc. Cu termin de 30 zile dela prima publicare este scris concurs pentru ocuparea postului de paroh în *Verd* (parohie din gr.-or. de cl. III. în tractul Agnței) și a celui din *Mihăești* cu filia Făgetel (cl. III în tractul Dobrei).

Stipendiu. Dela protopresbiteratul Ungurașului este a se conferi un stipendiu de 50 cor. din fondul „Petrui Roșca“ pentru studenți gr.-or. aparținători protopresbiteratului. Petițiunile înscrise cu atestare de botez, testimoniu școlar și atestare despre starea materială, și adresate comitetului protopresbiteratului, sunt a se subține, în termen de 20 zile, protopresbiterului tractual Pavel Roșca în Fizes-Szentpéter per Hidalmás.

Incendiu. În Budapesta, pe calea Pestei-nouă, ar s'ierinoape toate clădirile fabricii de mașinării a firmei Podwintz și Heisler. Focul s'a iscat pe la 3 ore noaptea și în zori de zi nu mai era din marele stabiliment nimic alta decât ruine și scrum.

Prinderea unui mare escroch. De câțva timp un anume Ettinger, Loubet, Filipescu, Donnerfreund făcea mari escrocherii prin orașele din Banat și Ungaria. În Timișoara coconul Filip Ettinger se dădea director al liceului din București și sub această firmă storcea bani și multe altele dela oamenii creduli. Dela Timișoara s'a dus la Arad, unde era deja Dr. Loubet, agent din Paris, apoi la Seghedin se cumpere cai pentru armata României, fiind el acum Filipescu-Donnerfreund. Mulți se vor călămarici, că au dat crezământ coconului „Filipescu-Donnerfreund“. Începând a fi suspecte operațiunile elegantele domn, l'a luat la ochi poliția, trei comitate și trimiseseră pe urmele lui agenții secrete, dar el se furișă din curse ca tiparul. Abia poliției din Timișoara i-a succedat alături să pună mâna pe coconul Ettinger-Filipescu-Donnerfreund-Loubet. Numele adevărat îi e Filip Ettinger.

Prima femeie-medic în Austria. Duminecă a fost promovată la gradul de doctor în medicină la universitatea din Cracovia domnișoara *Choleva-Moraczewska*, prima femeie, care în Austria a isbutit să deschidă terenul pentru praxă medicală pe seama femeilor. De altcum domnișoara Choleva-Moraczewska luase încă de mult doctoratul în Elveția.

Eleva școlii de muzică a lui Kaiser. Ca întregire la raportul despre concertul din Oradea-mare al tinerimei universitare, la care d-șoara *Adelina Piso* a debutat cu așa frumos succes, notăm, că excelenta violinistă și-a absolvat studiile la școala de muzică a lui Kaiser din Viena (districtul VII, VIII și III), înființată în 1874. Biroul școlii se află în Zieglergasse nr. 29 VII/1.

Diamante în țărână. Economul Petru Miheș a aflat zilele acestea pe pusta dela Păncota o bijuterie de dame, formată din un fluturaș de diamante lucrat pe baze de aur. A dat-o în păstrare preturei din Ceffa.

Monete vechi. Gutu László, econom în Monospetri, a trimis oficiului de vicecomite al Bihorului 375 monete de pe timpul Turcilor. Le aflase în Margita cu prilejul rigolării viilor lui Wilhelm Lajos.

Cadon grecesc Austro-Ungariei. Guvernul Greciei a donat monarhiei austro-ungare un estravilan în apropiere de Atena, pe care se va înființa un institut de arheologie.

Vinga — comună mare. Alături a sosit la comitat în Timișoara rescriptul ministrului de interne, prin care se aprobă, ca orașul *Vinga* să fie pe viitor numai comună mare.

Interdict pentru export de vite. Până la alte dispozițiuni exportul de vite cornute în Austria este oprit pentru comunele: Gaiul-mare, Partos, Szécsenfalva, Lukácsfalva, Jiborul-mic și Sămniclăușul-mare-nemțesc din comitatul Torontalului.

Mare catastrofă de tren. Sămbătă dimineață s'a întâmplat o mare catastrofă de tren în tunelul dintre Glasgow și Helenburg, în Anglia. Un tren indusit de lucrători a trebuit să stea pe loc în tunel, fiindcă i-se rupsesse frânul. Acolo l'a ajuns un alt tren, care în deplină celeritate s'a isbit de el. Multe vagoane au fost total sfărâmate, multe de oameni au fost răniți de moarte, unii murind în cursul catastrofei, alții prin spitale, unde fuseseră duși și luați în îngrijire medicală.

Rabiner — catechet catolic. Lui „Magyar Allam“ i-se scrie din Jász-Arökszállás, că elevii rom.-catolici ai școlii civile de acolo au catechet pe un substitut de rabiner.

Maghiari îndrăgiți de țeara și limba românească. Ni-se scriu din Turda următoarele: „Mă plimbam prin piața din Turda dimpreună cu trei amici ai mei. Se înțelege, deși în oraș cam patriotic, totuși conversam între noi românește și tare. Vream a intra la hotelul „Soare“, când eată ne agrașește un tânăr cam de 21 ani zicându-ne: „Domnilor, veți ave bunăvoință a mă primi între d-voastre, numele meu e Jakabfi László, după-ce sunt deja de 9 ani în București sunt învățat tot cu vorbă românească, ear' de când veni la Turda, sunt deja de 3-4 zile, auzind vorbă tot ungurească, m'am urit într'atât de nu știu ce se fac; am venit la recrutare (la noi, asentase) — și peste puțin zile mă voi întoarce la București“. După-ce intrară acolo, ne-a rugat să primim dela el beutură. Printre păhare se primim, că e Ungur din Turda dus la București cu părinți cu tot și acolo a învățat agromonia pe speșele statului — zicea el — nu ca în Ungaria, că își ia și cabatul pentru esamene. Ungurul nostru nu voia nici barem a cere beutură pe ungurește, ci tot românește. Într'aceea vedem că se înțelege foarte cu coconița în limba română și o întreabă, că e Română? Ea răspunde, că e Unguroaică, dar' a fost la București încă de copilă mică și de acolo știe românește. Pe întrecute vorbiau Ungurii nostri vorba cultă românească și laudau foarte România, ear' patria lor o huleau. („Chimu“).

Sugăgenii — eliberați. Cei cinci nenorociți din Sugag, al căror proces de omor s'a pertractat la începutul lunii Februarie aici în Sibiu, pe baza sentinței tablei regești au fost eliberați azi.

Iarnă. În comitatul Liptó se pare că acum are de gând să înceapă iarna veritabilă. Duminecă și Luni a băntuit grozav viscol, mai ales în ținuturile din jurul orașului Liptó-St.-Miklós, după care a urmat ninsoare abundantă, așa că pe linia căii ferate Cașovia-Oderberg trenurile au trebuit să întrebuințeze pluguri de zăpadă. Temperatura e cât se poate de aspră. Riurile sunt înghețate; în apropiere de Pottornya s'a aflat înghețat în ghița riului Vag cadavrul lui Ioan Jezny din Sântivan, care dispăruse de două zile.

Pe alte locuri încă a nins, scăzând temperatura până aproape la zero. În Sibiu a nins astă-noapte o subțire pătură de zăpadă, însă până pe la amiază s'a topit.

După noră ficia. Fosta Archiducă Stefania, acum contesă Lónyay, înainte de actul cununiei cu contele renunțase la toate posturile de onoare, pe cari ca membră a casei domnitore le avea în fruntea diferitelor reuniuni; între acestea a renunțat și la protectoratul asupra *reuniunii Crucii roșii*. În locul ei a luat asupra-și acest protectorat Archiducesa *Maria Valeria*, cea mai tină fică a M. Sale Francisc Iosif I., măritată după Archiducele Francisc Salvator.

La economia de model comitatensă (Sibiu). piața tirgului de vite nr. 10 *esamenul teoretic se va ține în 20 Aprilie st. n.* la 3 ore după amiază, având elevii a fi esaminați din: limba maghiară, aritmetică și geometrie, fizică, științele elementare din economie, științele speciale din cultura plantelor, pomologie, științele speciale din cultura și igienă de vite. Registrele de economie, caietele etc., purtate de elevi, se espun spre vedere publică.

Adunare învățătorescă. Despărțământul Făgăraș al Reuniunii inv. gr.-cat. din archidiecea va ține adunare generală în *Pintic*, la 24 Aprilie st. n.

„Sindicatul ziariștilor“. Camera deputaților din România a votat proiectul de lege pentru recunoașterea „Sindicatului ziariștilor“ ca persoană morală. Au fost 61 voturi pentru și 16 contra. Legea a fost votată cu un amendament, prin care se prevede că membri ai „Sindicatului“ pot fi numai ziariști de naționalitate română.

Un nou drum la Negoia. Despărțământul sibiian al Reuniunii carpatine ardelenae construi un nou drum la piscul Negoiaului. Drumul se va începe dela casa din poiana Bulea și va conduce până sus la pisc. E vorba, ca drumul să fie dat comunității încă în cursul anului acestuia.

Devastări de viscol. Ninsorile imprevăzute cu mari viscole, cari la sfârșitul lunii trecute au băntuit aproape în toate părțile țerei, mai mari devastări au făcut în orașul Szombatheyl din Ungaria. În 29 Martie seara s'a produs un puternic orcan de vânt și scurt după acela a început să ningă așa de tare, că în resturile de abia un cîas strădele și drumurile erau troienite de zăpadă. Comunităția s'a intrerupt, și chiar și tramvaiul electric a fost silit să-și sisteze circulația. Vântul trântea la pământ pe

oamenii cari nu apucaseră a se pune la adăpost; multe coperișuri de case au fost deteriorate, cel al școlii de equitație a fost smuls de tot și aruncat de parte. Menageria și panopticul între-prenorului Kotzka încă a îndurat mari pagube. Figurile de ceară i-s'au rupt și sfărâmat toate; flășnetă a fost răsturnată de vânt și dusă la distanță de mai multă metri; o cușcă de lei a fost răsturnată, doi lei imblânziți au scăpat afară, dar' au fost dîrînd închiși eară; pe piciorul unuiu curent ei a căzut un mare drug de fer și i-l'a rupt; doi șerpi uriași au fost uciși de cușca căzută pe ei. În curtea bisericii ev. lut. orcanul a smuls din rădăcină doi brazi mari, ear' la turnătoră de fer a frazei Mayer a răsturnat coperișul.

Invitare de abonament la „TRIBUNA“

Cu 1 Aprilie 1900 v. încep
nove abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și anumit pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima luni, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.
Abonamentul trimestral . . . 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
aoum.

Administrațiunea Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită
publică.

În 1 Februarie am aranjat o pro-
ducțiune declamatorie-teatrală, pentru
înființarea unei biblioteci școlare de care
până acum nu am avut.

Cu ocaziunea aceasta a încurs cu
totul suma de 77 coroane, din care de-
trăgându-se speșele a rămas un venit
curat de 66 coroane.

Suma necesată s'a transpus epitro-
piei parohiale spre păstrare până-când
on. comitet parohial va lua dispozi-
țiune pentru înființarea numitei bi-
blioteci.

Cu deplină mulțumire sufletească
aduc cele mai călduroase mulțumite
poporului credincios din Vale, care
văzând năsuințele mele „mi-a dat sprigi-
nul cuvenit“.

Cu deosebire însă mă simt îndat-
rat, ca și pe această cale să-mi esprim
sincerile mele mulțumite dlor *Mihail
Stănilă și Vasile Tipuriță*, proprietari
în loc, cari văzând mulțime pedeci ce
„mi-se pun, cu cea mai mare bunăvoință,
dela început și până la sfârșit nu au
pregetat a-mi da spriginul atât de necesar.

În fine mulțumesc doamnei vându-
preotese *Băila* și dlui *Ioan Tipuriță*,
cari „mi-au oferit mai multe obiecte ne-
cesare la aranjarea sălei, scutindu-mă
astfel de speșe considerabile.

Vale, 20 Martie 1900.

Sever Chețan.
teolog absolut și învățător.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta
redacțiunea nu e responsabilă.

Tribuna Literară.

A apărut:

„Familia“. Apare în Oradea-mare în fie-
care Duminecă. Abonament pe an 16 coroane;
pe jumătate de an 8 cor.; pe 3 luni 4 coroane.
Pentru România pe an 20 lei. Anul XXXVI.
nr. 12 din 1 Aprilie n are următorul cuprins:
Ziua învierii, epilog dramatic în 3 acte, de
Henric Ibsen. — Visul (poesie). — Doi prie-
teni. — Recepțiunea episcopului Popea în „Aca-
demia Română“. — „Academia Română“, cătră
cea prusiană. — Știri teatrale, musicale și
sociale.

Ilustrațiuni: „Visătoarea“ și „Floarea
Lotus“.

Bibliografie.

Tragedia Calvarului, de abbé
Henry Bolo, tradusă în românește de mem-
brii societății de lectură „*Incențiu Micu
Clain*“ a teologilor din Blaj. Ediț. societății
tiparul „Tipografiei“, societ. pe acțiuni în Si-
biu. Prețul: 2 coroane, pentru România:
3 lei.

În această scriere se tratează, într'o con-
cepțiune originală și într'un stil superb, di-
vina tragedie a Mântuitorului. E o lectură,
ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a
simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că
nici nu e traducere. Un limbaj verde romă-
nesc, în felul scripturii sfinte, este caracte-
ristica excelentei traduceri, care face oarece
tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e
așa de evidentă, încât ni-se pare că unul sin-
gur a făcut întreaga traducere.

Înfășoarea tehnică de desminte repu-
tațiunea bună a atelierului „Tipografiei“ no-
astre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc
li dă o formă originală și atrăgătoare. Învê-
lișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești
o carte cu înfășoare așa de elegantă, demnă
atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria no-
astră. Și credem, că nu numai preoții, pentru
cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de
lectură bună și frumoasă, domni și dame, se
vor grăbi a și-o procura.

Ermeneutica biblică, compusă după
Ubaldo Ubaldo, de Dr. *Victor Szmi-
gelski*, cu aprobarea ordinariului me-
tropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Fă-
găraș. Tipografia seminarului archi-
diecesan din Blaj. Editura autorului.
Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat
pentru fondul provincial de salarisare
al preoților și învățătorilor

Eminescu pesimist, profet și eco-
nomist — de I. S. Ordeanu. Broșură
interesantă, de concepțiune originală;
merită toată atențiunea. Are 106 pagini,
costă 1 leu.

Raportul anual al societății aca-
demice social-literare „*România-Jună*“,
din Viena pe anul administrativ al
XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octom-
vrie 1899).

„Tipografia“, societate pe acțiuni
în Sibiu, recomandă următoarele cărți:

„Memorial“, Archiep. și Metropolitan
Andrei baron de Șaguna, de Ni-
colae Popea . . . fl. —30
„Doina“, conf. ținută la ateneul din
Bérlad, de Măndrescu . . . —28
„Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol.
I. și II. a 2 fl. — cr. . . —4—
„Poveștile Bănatului“, de Cătana . . . —30
„Literatură popor. română“, de Gaster
„Introducere în Cărțile Testamentului
vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu
„Cercșorul“, dramă în 2 acte de Livescu
„Studii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II.
a 2 fl. 20 cr. . . —4—
„Higiena română“, de Dr. Leo Murășianu
„Izvoade“, de Demetrescu . . . —4—
„Trandafiri și violele“, de Pop-Rete-
ganul . . . —60
„Din Moldova“, schițe de Kotzebue . . . —1—
„Floarea din Firenze“, de Livescu . . . —50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-
Viteazul“, de Nicolae Bălcescu . . . —2—
„Trăvniș“, 10 pieșe Slovașcești Vol. I.
și II. a 1 fl. 50 cr. . . —3—
„Serierile părinților aptoșorești“, de Dr.
Iuliu Olariu . . . —70
„Merinde dela școală“, de Popa . . . —60
„Despre influența împrejurărilor“, de
Panaite Zosin . . . —50
„Memorii din timpul războiului“, de
Georgescu . . . —88
„Pui de lei“, poesii eroice, de Nețescu
ediție de gală . . . —1—
„Poesii“, de Macedonski . . . —2—
„Copii de pe natură“, de Negruzzi . . . —50
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu
Doina codrului . . . —75
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa
„mi-e scris, romanță pentru voce și
piano . . . —50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano
de In D. Bulan . . . —50
I. Villacrosse. De ce „mi-ai zis odinioară,
romanță . . . —75
Pavotte de la Prințese „Marie“ de
Michel Margaritescu . . . —75
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu . . . —75
G. Vasiliu. Freametul Zăvoaiului, horă
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals
conjugal pentru voce și piano . . . —50
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de
oameni, reverie pentru voce și piano
I. Paschill. L'Amiță, vals . . . —1—
Ai plâns și tu vr'odată? Romanță pen-
tru voce și piano de Ernest I. Ale-
xandrescu . . . —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —50
Pictorilor! De E. I. Alexandrescu . . . —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu
L'Affection. Polca franceză pentru
piano de C. D. Belortu . . . —40
De Brăila la Gênes. Galop pentru piano
de C. D. Belortu . . . —50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano
Ioan D. Burlan . . . —50
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de
Anton Kneisel . . . —50
Gas de quartie original. De Mayer Lutz . . . —50

La comanda de din afară se se adaugă
pentru porto postal încă 5 cr. v. a. Pentru expe-
diție recomandă 20 cr. v. a. Pentru sigu-
ranța expediției recomandăm modalitatea din
urmă.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o in-
teresantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în
chestiunea națională. Studiu
istorico-politic de *Teodor Raica*, pro-
fesor gimnazial. *Ploesti*, Tipografia,
„*Democratul*“, 1899. Format 8° mare,
160 pagine.

Interesantul studiu al zelozului națio-
list, dl *Raica*, e merit pentru lumea politică,
din România, dar' din nenorocire ne privește
foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o
lectură foarte folositoare, dacă nu necesară,
tuturor bărbaților nostri, cari se necesază
de politică. În marea crasă politică națională,
care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl *Raica* aruncă
prin studiul seu o intensivă lumină, care va
servi multora pentru orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor.
20 bani. Se poate comanda direct dela autor,
ori prin librăria noastră.

A eșit de sub tipar în editura li-
brăriei Sococ & Comp.: **Documentele ro-
mânești din arhivele Bistriței**, partea I,
de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

„**Caracterele morale esemple
și sentențe**“, culese din istoriile și li-
teraturile popoarelor vechi și moderne
de *Ioan Papea*, profesor la gimnaziul
din Brașov. Tendințe acestei publica-
țiuni prețioasă calăuză în mâna tinere-
tului ni-o spus însuși cuvintele puse ca
motto: „*Curățenia năvururilor și însu-
flăirea pentru ideale fac pe un popor
tăc de mic trăinic și puternic*“. —
Prețul 2 coroane și 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 4 Aprilie n. 1900

Hotel „*Împăratul Romanilor*“: Gailăc,
Ragazoni, din Căneni, Geoză din Simeria, ingi-
neri; Simon din Deva, Gross, Klein, din Trop-
pau, Figuli, Becker, din Viena, Kautsch, Ro-
senfeld, Altmann, Taussig, Hajdu, din Buda-
pesta, comercianți; Roza Hedvig, privatieră din
Hunedoara.

Hotel „*Neurhrer*“: D-nele Gizela Cson-
grádi, Korpori, din Brăneica, Răcz din Cluj și
Maier din Reghinul-săseșc, privatieri; Ferencz,
comerciant din Oluj; Karmellini, artist din Bu-
dapesta.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 4 Aprilie n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.90	vând.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R ^o aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.48	„	2.56
Galbeni	„	11.30	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marcs germane	„	118.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 2 Aprilie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	Cump.	18.90	vând.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R ^o aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.48	„	2.56
Galbeni	„	11.30	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marcs germane	„	118.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de Viena.

Din 2 Aprilie n. 1900.

Renta de aur 4%	Cump.	18.90	vând.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R ^o aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.48	„	2.56
Galbeni	„	11.30	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marcs germane	„	118.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de București.

Din 18 Martie v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	78 1/2
5% „ „ 1881	5% „ urb. Buc. 86 1/2	88 7/8
5% „ „ 1892	5% „ „ 81 1/2	81 1/2
5% „ „ 1893	Banca Naț. „ 2440	2440
4% „ „ 1894	„ Agricolă „ 816	816
4% „ „ 1895	„ României „	—
4% „ „ 90 94	„ de scont „ 291	291
4% „ „ 1896	Dac. Rom. „ 415	415
4% „ „ 1898	Națională „ 455	455
Convertite rurale	„ Patria „	—
4% „ „ 1893	„ Construcții „ 55	55
4% „ „ 1890	„ Basalt artificial „	—
4% „		

Robe de mătăsa-foulard fl. 8.40

(FOULARD-SEIDEN-ROBE)

Concurs.

La subsemnata firmă se caută cu intrare momentană în serviciu

un commis

versat în branşa de Norinberg şi bumbacuri!

(Cari se pricepe şi la spicerie — sunt preferiţi!)

Totodată se caută şi un **învăţăcel** pentru branşa de spicerie!

Se recere însă: Etate de minimum 14 ani şi absolvarea negreşită de IV. clase gimnaziale, civile sau reale!

Condiţiunile sunt: Pe timp de 3 ani fără salar — şi pe spelele proprii!

Tineri cu educaţiune şi din familie bună — sunt preferiţi!

Suplicele sunt a se înainta la

„Concordia“,

societate comercială pe acţii,

[124] 1-2 filiala Alba-Iulia.

Se caută

un om tinăr şi harnic,

care să conducă însuşi o sucu-
sală. Cunoştinţe speciale nu se
recer. E de lipsă o cautiune de
1000 fl. Oferte serioase a se tri-
mite sub **M. R.** la administraţia
ziarului acestuia. Post de primul
[126] 1-2 rang şi durabil.

Un tinăr

care a absolvat 6-8 clase gim-
naziale, e din familie bună, sănătos,
modest şi cunoaşte bine limba ma-
ghiară, află aplicare ca

practicant

la **Dumitru Banciu**, farmacist
în Selişte. [125] 1-2

8831-1899
tkvi szám.

[123] 1-1

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. járásbíróság mint tkvi
hatóság Reszegya Mária öz. Filip Iuonné
recte Iosifné, Reszegya Ankusz férj. Gyor-
gyicza Iuonné és Reszegya Iuliska férj. Medria
Voináné Bontescu Mihály ügyvéd által képví-
selt végrehajtónak Reszegya Mária lui Kre-
csun Filip Iuonné és öz. Reszegya Miháiláné
szül. Bárb Éva Váraljai lakosok végrehajtást
szenvedők elleni ügyében közírt teszi hogy
a közösség megszüntetése s végrehajtóknak
18 frt. évi elvonhaszon és 63 frt. 10 kr.
eddig megállapított per és végrehajtási vala-
mint a még felmerülő költségek iránti
követeléseik kielégítése végett fentnevezett
végrehajtók és végrehajtást szenvedőknek a
dévai kir. törvényszék hátszegi kir. járásbíróság
területéhez tartozó Váralja községi 93 és 96
sz. tkjvkben A + 2-15 és A + 1-19 rdsz.
felvett ingatlanait illetve ezek helyett a
tagasítás folytán kiosztott birtokokat rend-
számokénti részletekben az egyidejűleg kibor-
csított árverési feltételekben részletezett össze-
sen 625 frt. tevő kikiáltási árban az **1900**
évi június 5. napjának d. e. 10 órakor Vá-
ralja községének előljárója házában megtartandó
nyilvános árverésen a leg többet érőnek eset-
leg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverési szándékozók tartoznak bánat-
pénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%
készenbzen vagy ovoidékképes értékpapir-
ban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy annak
előzetes bírói letétbehelyezését tanúsító szá-
bályszerű elismervényt átjzolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árve-
rés jogerőre emelkedése napjától számítandó
30 nap alatt a másik felerészét pedig ugyan
azon naptól számítandó 60 nap alatt az ár-
verés napjától járó 5% kamatával szabá-
lyszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir.
adóhivatal mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog
beszámíttatni.

A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
Hátszeg, 1899. november 25-én.

Fehér,

kir. albiró.

Societatea acţionară de pescărit pe lacul Balaton

a luat în arândă pe 25 ani exclusivul
drept de pescărit pe întreg lacul şi peşti
din lacul Balaton numai prin societatea
aceasta se vor furniza. Recomandăm on.
public cu cea mai mare căldură peştii
uscaţi conservaţi de noi în cel mai
escent mod. Preţuri-curenţe gratis şi
franco, şi trimitem bucurios expediţiuni de
probă până la 4 kilograme pe lângă
achitarea înainte a preţului de 2 cor.
Adresa pentru scrisori sau telegrame:
Halászat, Siofok.

[118] 2-2

Societatea acţionară de pescărit
pe lacul Balaton.

„Tipografia“, societate pe acţiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEŞTE

DE
AFIN DE LA TUSCIA.

Preţul 2 cor. plus 10 fl. porto.

A apărut şi se află de vânzare la „Tipografia“,
societate pe acţiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos şi artă
de

Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Preţul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

şi mai scump! — 14 metri — trimise scutite de porto şi de dare. Mostre pentru
alegere, tocmai aşa din „Mătasa-Henneberg“ neagră, albă şi colorată, pentru
bluse şi rochii, dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru

Veritabilă numai dacă e cumpărată direct dela mine!

G. Henneberg, fabrică de mătăsa în **Zürich**,
[3] 14-50 (liferant de curte c. şi r.)

Faţă tinără şi încântătoare

se poate căpăta exclusiv numai prin folosirea

Cremei de lapte Benzoe şi a pudrei-lebedă

preparate de farmacistul Kriván şi pretutindenea folosite cu predilecţie.
Efectul e splendid şi frapant! După folosire de câteva zile înfrumţează
şi înviorază faţa şi-i dă pielei teintă albă. Depărtează tot felul de pete
şi chiar şi boale de piele. Dă feţei înfăţişare tinără şi încântătoare.
E complet nestricăcioasă, nu e unsuroasă şi o recomand pe garanţă.
Preţul unui borcnaş de cremă de lapte-Benzoe 1 coroană. O cutie de
pudră-lebedă nestricăcioasă şi fără plumb, (albă, rosa ori crem) costă
1 coroană. O bucată de săpun de lapte-Benzoe costă 70 bani (35 cr.)

Picăturile universale

contra durerii de dinţi

ale lui Kriván fac să înceteze
momentan ori-ce soi de du-
rere de dinţi.

O cutie împreună cu înviaţiuni de întrebuinţare costă 70 bani (35 cr.)

Atest: Dlul Ioan Kriván, farmacist în Világos! Esprim cele mai adânci mul-
tume pentru picăturile contra durerii de dinţi preparate şi inventate de d-ta.
Acelea mi-au alinat durerea de dinţi deja după prima folosire în timp de câteva
minute. Recomand deci cu cea mai mare căldură aceste picături inventate de d-ta,
tuturor cari sufer de durere de dinţi. Világos, la 12 Ianuarie 1899. Cu deosebită
stimă: Corneli Novák, pretor. În prezenţa noastră: Andor Aknay, Coloman Csengey.

Preparatele de mai sus sunt legal brevetate

Se capătă în calitate proaspătă la preparatorul lor [58] 7-40

Ioan Kriván, farmacist în **Világos** (comitatul Aradului).

La comanda în preţ de 6 coroane expedarea şi embalajul se face franco.

Deposit principal în **Budapesta** la **Iosif Török**, str. Király nr. 12.

Se pot căpăta şi în cele mai multe farmacii, droguerii şi parfumerii.

Ilustraţii româneşti!

Cărţi postale

cu

ilustraţii româneşti

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu preţul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acţiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor şi tuturor primăriile
comunale — a eşit de sub tipar în a doua ediţie îndreptată şi îmbor-
gătită. „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“ a
îngrijit ca atât limba cât şi forma cărţii acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înţelege sfaturile
şi îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase şi multe alte lucruri folosite. Cartea se numeşte:

Învăţătorul Munteanu

împărtăşeşte economilor sei cele mai de lipsă cunoştinţe
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

şi

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinşii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediţia II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) şi se poate
cumpăra dela

„Tipografia“,

societate pe acţiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acţiuni în Sibiu

Strada Poplăci Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Padureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broş., elegant. Un exemplar cu preţul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un
exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost şi nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruş Pătru Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală şi Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Preţul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Jucării şi jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 26 cr. sau 50
bani.
- Toiu legănat Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăciţitul. Obiceiurile teranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32
bani.
- Filica a nouă mama. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Şifalul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndreptnicul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Răstărea de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coşbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu preţul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
- Vlad şi Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni. Ghicitori, întrebări şi răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului de George Coşbuc. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldăruga cu trei picioare. Poveste franţe-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenuşetea. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peşteră îndreptnic. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
- Prilestul men Vântură-Teară. Din poveştele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
- Scăpătoarea. Din poveştele lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini. De George Coşbuc
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoica. Din fantastile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Drama mamei. Baladă de George Coşbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Taina unei vieţi. De Björnsterne Björnson
(1889). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Veeinil. Din fantastile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârbitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proştilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat. Poveste din popor de „Mă-
rgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă şi peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exempla-
r 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger. Poveste în versuri de George Coşbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Le-
sar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roşeni. Novellă de Bret Harte
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moţa
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prinţesa fermecută. Poveste în versuri de P.
Dulfi. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moţa. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii. Poveste de Ioan Moţa. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru. De Antonia Ghislan-
soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnişoarea Al. şi
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
- Croitorul şi cei trei fectori. Poveste de Ioan
Moţa. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
- Rusalia păcurarilor. Poveste de Nicolae Trim-
biţoniu. Un exemplar 23 cr. sau 46 bani.
- Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Millet. Novellă de I. Turghenev. Trade-
cere din limba rusă de Enea Hodeş. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exempla-
r 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor şi peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACŢIUNI, SIBIU.

Scriserile eminentului şi simpaticului poet şi prosator

Al. Vlăhuţa,

se află de vânzare pe lângă preţurile originale şi anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toţi, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieţii“, ediţia III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieţii“, (Biblioteca pentru toţi, 3 nri), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane terse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toţi), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de *nuvele*:

„În vîltoare“, *nuvele*, editura Milogescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acţiuni, Sibiu